Waldsassen (Oberpfalz) (?), Ende 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=460
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

habetis uobiscū me aut̄ non sēp habebitis. q̄d exponit sci
secd̄m eam p̄sencia qua conuiuat̄ priuis fuerat cū illis man
ducans. ⁊ bibens. ⁊ ceta faciēs. Ite aug̊ alibi loquens de
corpe d̄ni ponit hec uerba. ipsū ⁊ non ipsū. q̄d sic intel
ligendū ē. ipsū i ēencia. non ip̄m i uisibili forma. Iero
nim̊ in ysaia. Comedūt cibos ip̄ietatis. dū non sūt sci
corpe ⁊ sp̄u. nec comedūt carnē d̄ni. nec bibūt sang̊nē
eius. Aug̊ de ciuitate dei. Non sūt dicendi manducare
corpus xp̄i. qui non i mēbris cōputant̄ xp̄i. Denq; ipse
d̄ns dicit. Qui manducat carnē meā. i me manet ⁊ ego in
eo. Quod intelligendū ē de illa spiritali ⁊ diuina carne de
qua sup̄ locuti sum̊. De his qui sūt ext̄ eccl̄am ut
excōmunicati. ⁊ manifesti heretici. querit̄ utrū conficiant
corpus d̄ni. Quibusdā uidet̄ q̄d quāuis eis sit addāpna
cionē. tn̄ conficiāt. quia non amisert̄ ordinē i quo dat̄
potestas conficiendi illud. Alis uidet̄ q̄d nec excōmunica
ti nec manifesti heretici conficiūt. Nullus enī i ipsa con
secēcione dicē offero. sed offerimus̊ explona toci ecclē. Cū
aut̄ alia sacm̄ta ext̄ eccl̄am possit fieri. hoc nūquā ext̄.
⁊ ubi magis uidet̄ abstenendū.

De sacm̄to altaris. aug̊. Quantū quisq; credit. tn̄ come
dit. Crede ⁊ manducasti. Si quis tn̄ hui̊ uerbi occasio
ne. a sacm̄to altaris abstineat asserēs solā fidē sufficere
errat. Sicē enī aia pascit̄ fide. ita ⁊ corp̄ pascit̄ ipso sacm̄
to. ⁊ confirmat̄ cont̄ peccā. De quo ita credendū ē. Panis
i sūbam xp̄i uertit̄ eius uidelicet corpis q̄d sedet ad dext̄
am patis. nec tn̄ descendit corp̄ nec ascendit. totū i celo